

Bob Marley: One Love

Direcció: Reinaldo Marcus Green **Guió:** Reinaldo Marcus Green, Terence Winter
País: EUA **Durada:** 104 min **Any:** 2024 **Gènere:** Biogràfica **Interpretació:** Kingsley Ben-Adir, Lashana Lynch, James Norton **Música:** Kris Bowers **Fotografia:** Robert Elswit **Distribuïdora:** Paramount Spain **Estrena a Espanya:** 14/02/2024
No recomanada per a menors de 12 anys
Doblada en espanyol

SINOPSI

Una celebració de la vida i la música d'una icona que va inspirar generacions a través del missatge d'amor i unitat. Per primera vegada a la gran pantalla, descobrim la impactant història de superació de l'adversitat de Bob i la travessia que hi ha darrere de la seva música revolucionària... (FilmAffinity)

CRÍTICA

Sorprendrà perquè tracta més el missatge que el personatge

Vivim una època en què proliferen les produccions de caràcter biogràfic sobre cantants o grups musicals. Des de l'èxit de *Bohemian Rhapsody*, *Rocketman*, *Blonde*, *Elvis* fins a pel·lícules fracassades com *Whitney Houston: I Wanna Dance with Somebody* o *Judy*. A Espanya aquest "fenomen" succeeix també amb *Bosé*, *Camilo superstar*, *Luis Miguel*, *Dispararon al pianista* i ara acaba d'anunciar Netflix que explicarà la vida de Julio Iglesias. Totes aquestes pel·lícules o sèries tenen alguna cosa en comú, intenten exaltar i fins i tot deificar la figura de la persona que aborden. En el cas de **Bob Marley: One Love**, hem d'agrair que hi ha un enfocament diferent. A Espanya vam tenir un cas semblant amb el documental sobre Berri Txarrak, *Dardara*, el qual se centrava més en les sensacions dels fans que en la trajectòria del grup.

Amb **Bob Marley: One love**, el missatge, la revolució que en part van dur a terme Bob Marley & The Wailers són el centre d'atenció i l'eix del guió. No és una pel·lícula que santifiqui el cantant jamaicà, encara que alguns aspectes, com les drogues o el seu caràcter menys pacifista, els tracta poc. Tampoc no és un film centrat en com aquest artista va popularitzar el *reggae*, més aviat desenvolupa els arguments del moviment *rastafari* i els seus vincles bíblics. Sense ser evidentment una pel·lícula religiosa fa ús de totes aquelles característiques que sempre han envoltat la figura de Jesucrist i Bob Marley apareix com una figura reverenciada però tremendament fal·lible.

Una de les febleses que tenia el cantant és l'absència de la figura paterna. La seva no relació amb un pare té un paral·lelisme poètic i metafòric amb la connexió entre Jamaica i el Regne Unit, entre la recerca real d'una mare pàtria i la figura d'uns orígens als quals sentir-se vinculat. Al capdavant la història de Bob Marley sempre ha estat un pelegrinatge o una crida a tornar a les arrels i viure en unitat i igualtat. Aquesta faceta pacifista i unificadora ens la recorden durant tota la pel·lícula i ens la remarquen des del mateix principi, ja que el film parteix del moment més conflictiu de la història de Jamaica, quan la disputa entre dos partits polítics va posar el país en una escalada de violència a punt d'una guerra civil. És per això que aquesta història, que transcorre principalment als setanta, troba alarmants similituds amb l'actualitat de cinquanta anys després. Es converteix en una lliçó o veu d'alerta necessària en aquests temps de malestar, desacord i divisió.

Potser aquest enfocament gens artificios i allunyat de floritures visuals ve propiciat pel fet que la **família Marley** (va tenir dona, amants i tretze fills) i **Brad Pitt** són darrere de la producció. També el fet que el director sigui el mateix d'*El método Williams*. És cert que s'ha escollit un actor més agraciat i menys consumit que Bob Marley com és **Kingsley Ben-Adir** i malgrat les reticències d'aquells que li van agafar tírria després del seu treball a *Invasión secreta*, cal dir que es mou bé en el paper d'aquest mític músic, tant en concerts, com en les escenes dramàtiques, com recreant entrevistes o moments d'arxiu.

Des del tret al cap de la seva dona, passant pel seu exili a Londres, fins als seus concerts per la pau o per Àfrica **Bob Marley: one love** fa un recorregut que està molt ben portat el dia de Sant Valentí, per intentar fer que no oblidem que "aquells que intenten fer d'aquest món un lloc pitjor no es prenen cap dia lliure" i que ens hem d'estimar més els uns als altres.

Furanu – moviementrarios.com